

[Bilag](#)

Afgivet af Inatsisartuts Skatte- og Afgiftsudvalg

vedrørende

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxxx 2009 om ændring af landstingslov om indkomstskat

Afgivet til forslagens 2. behandling

Skatte- og Afgiftsudvalget har under behandlingen bestået af:

**Medlem af Inatsisartut, Niels Thomsen (formand)
Medlem af Inatsisartut, Harald Bianco (næstformand)
Medlem af Inatsisartut, Aqqualuaq Egede
Medlem af Inatsisartut, Karl Lyberth
Medlem af Inatsisartut, Aleqa Hammond
Medlem af Inatsisartut, Jens Imanuelsen**

Udvalget har på baggrund af forslagens 1. behandling gennemgået forslaget.

Forslagets indhold

Forslaget indeholder 4 forslag til ændringer af indkomstskatteloven:

1) For det første foreslås indført regler om begrænset skattepligt i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske restoffer med henblik på at afklare retsgrundlaget. Endvidere foreslås indført regler om

skattepligt for virksomhed udøvet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske restoffer samt for personligt arbejde udført i samme forbindelse.

2) For det andet foresles satserne for beskatningen af fri bil forhøjet. Der er herved henset til et ønske om en mere tidssvarende beskatning af et udbredt personalegode, således at beskatningen i højere grad afspejler den faktiske økonomiske fordel ved at have en bil til rådighed, og til nødvendigheden af at øge de offentlige skatteindtægter.

3) For det tredje har forslaget til hensigt at imødegå risikoen for handel med selskaber, der har et uudnyttet afskrivningspotentiale. Grønlands regler vedrørende skattemæssige afskrivninger er i international sammenhæng ganske liberale og attraktive. Reglerne styrker derfor mulighederne for at tiltrække udenlandske investeringer. De foreslåede ændringer har ikke til hensigt at ændre på dette forhold, men sigter alene på at imødegå visse uheldige virkninger af de gældende regler.

4) For det fjerde foresles udenlandske arbejdsgivers pligt til at indeholde og indberette A-skat i forbindelse med udbetalinger af løn, bestyrelseshonorarer med videre styrket. Dette sker ved, at udbetalinger af løn, bestyrelseshonorarer med videre fra personer og selskaber, der ikke har hjemting i Grønland, gøres til A-indkomst på linje med tilsvarende udbetalinger fra personer og selskaber med hjemting i Grønland. Desuden stilles krav om, at indeholdelsespligtige skal lade redegørelser vedrørende indeholdt A-skat udarbejde i Grønland, ligesom de oplysninger, som er relevante i den forbindelse, skal opbevares her i landet, medmindre der er indgået en aftale mellem det land, hvor den indeholdelsespligtige har hjemting, og Grønland om indeholdelse af kildeskat til Grønland.

Forslagets 1. behandling i Inatsisartut

Der var under 1. behandlingen bred opbakning fra samtlige partier for se vidt forslaget intentioner om at justere skattelovgivningen under hensyn til restofsektorens og det øvrige erhvervslivs behov, herunder understregningen af Grønlands muligheder for at beskatte kulbrinteaktiviteter på havet, jf. ovenfor under 1).

Der var ligeledes bred opbakning til forslaget del vedrørende forebyggelse af misbrug af reglerne vedrørende skattemæssige afskrivninger, jf. ovenfor under 3), ligesom der var bred opbakning til forslaget del der har til hensigt at styrke udenlandske arbejdsgivers pligt til at indeholde og indberette A-skat, jf. ovenfor under 4).

Inuit Ataqatigiit og Demokraterne støttede forslaget indhold vedrørende regulering af satserne for beskatning af fri bil, jf. ovenfor under 2).

Siumut stxrtede ligeledes en forhxljelse af satserne for beskatning af fri bil, men udtrykte bekymring for, at bl.a. portxrer, brandfolk og politibetjente ogs vil blive omfattet af skattestigningen, hvilket ifxlge Siumut kan have uheldige samfundsmfssige konsekvenser, i det omfang det betyder at disse persongrupper ikke lfnge kan eller vil have et kxretxj til redighed udenfor arbejdstiden.

Atassut anfxrte, at beskatningen af fri bil allerede er meget hxj og at en yderligere forhxljelse kan have den effekt, at folk fravflger ordningen, hvilket kan betyde mistede indtfgter for Landskassen.

Naalakkersuisut anfxrte under 1. behandlingen, at det er vigtigt at skelne mellem □fri bil□ og □tjenestebil□ idet tjenestebiler ikke beskattes og netop derfor ikke er omfattet af skattestigningen.

Skatte- og Afgiftsudvalgets behandling af forslaget

Vedrxrende den foresleede forhxljelse af satserne for beskatning af fri bil bemfrker Udvalget, at forholdet er reguleret i landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, som i ' 19 angiver fxlgende:

□' 19. Ved opgxrelsen af den skattepligtige indkomst medregnes vfrdien af en bil, der er stillet til redighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som led i et ansfttelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personlig arbejde i xvrigt, jf. stk. 2-8. Tilsvarende gflde for personer, der er valgt til medlem af eller medhjflp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, red, nfvn eller andre kollegiale organer, herunder Landsstyret, Landstinget og kommunalbestyrelser.

Stk. 2. Den skattemfssige vfrdi af en bil, der er omfattet af stk. 1, sfttes til en erlig vfrdi af 40.000 kr., sefremt vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat, udgxr 75.000 kvadratmeter eller mere.

Stk. 3. Udgxr vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat, mellem 25.000 kvadratmeter og 75.000 kvadratmeter, nedsfttes vfrdien, som nfvnt i stk. 2, til 20.000 kr.

Stk. 4. Udgxr vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat mindre end 25.000 kvadratmeter, nedsfttes vfrdien, som nfvnt i stk. 2, til 10.000 kr.

Stk. 5. Privat kxrrel i vfrkstedsvogne og andre specialkxretxjer vfrdiansfttes til halvdelen, af de i stk. 2-4, nfvnte satser. Anvendes disse kxretxjer, efter skriftlig pelfg fra arbejdsgiveren, udelukkende til transport mellem hjem og arbejdsplads, vfrdiansfttes de til 1/4 af de i stk. 2-4, nfvnte satser.

Stk. 6. Privat kxrrel i lastvogne med en totalvfgt pe over 4 t. samt i tank-, kran- og renovationsvogne beskattes ikke.

Stk. 7. Hvis bilen kun er til redighed en del af eret, nedsfttes den skattepligtige vfrdi med det antal dage, hvor bilen ikke har vfret til redighed. Hvis den skattepligtige betaler for at rede over bilen, nedsfttes den skattepligtige vfrdi med det betalte belxb.

Stk. 8. Kxrrel mellem hjem og arbejdsplads anses ikke for privat kxrrel for den skattepligtige, sefremt arbejdsgiveren skriftligt har pelagt den skattepligtige

sedan kørsel i forbindelse med tilkaldevagt, under forudsætning af, at den skattepligtige iøvrigt ikke anvender bilen til anden privat kørsel under tilkaldevagten. □

Forslaget sigter alene imod at ændre belæbsstørrelserne i stk. 2, 3 og 4. Derudover foretages der ingen ændringer i bestemmelsen.

Udvalget bemærker, at lovens bemærkninger anfører følgende vedr. stk. 5:

□ Ved vfrkstedsvogne forstås lukkede kassevogne med fastmonterede hylder samt fastmonteret vfrktxjsindretning. Andre specialkxretxjer omfatter eksempelvis alle former for udrykningskxretxjer, rustvogne m.fl. Ved udrykningskxretxjer forstås biler, der anvendes til politimæssige opgaver, personredning, brand, forureningsuheld, færdselsuheld eller afvrgelse af omfattende skader, når bilen er godkendt forsynet med et eller flere blink og et to-tonet udrykningshorn. Det er en absolut betingelse for den lavere sats i stk. 5, at disse kxretxjer udelukkende må anvendes til kørsel mellem hjem og arbejdsplads. Kører den ansatte blot én gang i rets løb anden privat kørsel i disse kxretxjer, udløser en sedan kørsel beskatning efter ersatser i stk. 2, 3 eller 4. □

Det fremgår således af stk. 5 og bemærkningerne hertil, at vfrkstedsvogne og f.eks. udrykningskxretxjer, som udgangspunkt beskattes med halvdelen af de i stk. 2, 3 og 4 nævnte beløb, hvis de benyttes til privat kørsel. Dette skyldes, at de i stk. 5 nævnte kxretxjer typisk vil være indrettet på en sådan måde, at anvendeligheden til privat kørsel bekræftes.

Det følger videre af stk. 5, andet punktum, at beskatningen nedsættes til en fjerdedel, hvis kxretxjet, efter skriftligt pålæg fra arbejdsgiveren, udelukkende anvendes til transport mellem hjem og arbejdsplads. Dette omfatter f.eks. de situationer, hvor arbejdsgiveren påligger medarbejderen, at tage kxretxjet med hjem for at undgå, at kxretxjet står uovervejet natten over på en byggeplads eller lignende. Benytter medarbejderen alligevel kxretxjet til private formål vil der ske beskatning efter stk. 5, første punktum, dvs. □ halv beskatning □.

Der henvises iøvrigt til Naalakkersuisut's svar på et spørgsmål jf. ' 36, stk. 1 i Inatsisartut's Forretningsorden, vedrørende beskatning af personalebiler, som anvendes af brand-, politi og sundhedspersonale. Svaret er vedlagt som bilag 1. (er oversat)

Tilkaldevagt / Tjenestebil

Udvalget bemærker, at □ tjenestebil □ ikke er et skatteretligt begreb, men en populærbetegnelse for kxretxjer der er omfattet af ' 19, stk. 8. Af bemærkningerne hertil fremgår det bl.a., at:

□ Kørsel mellem hjem og arbejdsplads for ansat personale i forbindelse med tilkaldevagt fra hjemmet beskattes ikke. Tilkaldevagt foreligger, når den ansatte under vagten tilkaldes fra hjemmet til "uvisse" adresser.

For at der er tale om tilkaldevagt i stk. 8's forstand, skal man som udgangspunkt være pålagt at befinde sig i hjemmet efter den normale arbejdstid samt aflønnes særskilt for tilkaldevagten, uanset om man rent faktisk bliver tilkaldt eller ej. En kontaktperson, der kan tilkaldes uden for normal arbejdstid, såfremt der sker skader på eller indbrud i arbejdsgiverens faste ejendomme, har ikke tilkaldevagt i stk. 8's forstand.

Den ansatte skal i tilkaldevagten redighedsperiode være pålagt reelle befrønsninger i privatlivet. Den ansatte skal f.eks. kunne nyde udhvilet og fridag i hele redighedsperioden. Der skal ligeledes være tale om en reel pligt. En telefonkø, hvor den ansatte blot kan lade nydepligten overgå til den næste på listen, anses ikke som reel.

Ved hjemmet forstås det sted, hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, samt hvor man har sine ejendele.

Ved "uvisse" adresser forstås, at man kan blive tilkaldt til midlertidige arbejdspladser ude i byen, som ikke på forhånd er kendt. Det afgørende er ikke, om man kender disse adresser, men at der er så mange af dem, at man ikke kan vide til hvilke af disse mange forskellige adresser, man bliver kaldt ud til. Den sædvanlige arbejdsplads er ikke omfattet af begrebet "uvisse" adresser, heller ikke selv om arbejdsgiveren har flere adresser ude i byen.

Det er en absolut betingelse for skattefriheden, at arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den ansatte kørsel mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med tilkaldevagten samt skriftligt bestemt, at den ansatte iøvrigt ikke må køre anden privat kørsel i bilen under tilkaldevagten. Kørsel den ansatte blot i gang i erets løb anden privat kørsel under tilkaldevagten, udløser en sådan kørsel beskatning efter erstatningen, jf. stk. 2, 3 og 4.

Udvalget bemærker, at arbejdsbiler, der benyttes i forbindelse med tilkaldevagter, således ikke beskattes, såfremt den ansatte ikke benytter bilen til privat kørsel under tilkaldevagten. Benyttes bilen til privat kørsel sker der beskatning efter stk. 2, 3 eller 4. Såfremt der er tale om et udrykningskøretøj eller en vognstedsvogn sker der beskatning efter stk. 5, hvilket vil sige med halv beskatning.

Xkonomiske konsekvenser for brugere af køretøjer jf. ' 19, stk. 1-5

Udvalget bemærker, at den skattemæssige værdi af fri bil senest blev reguleret ved Landstingslov nr. 9 af 29. oktober 1999. Fra januar 2000 til januar 2009 er forbrugerpriserne generelt steget med ca. 28 procent, ligesom bl.a. afgiften af motor køretøjer (motorafgiften) i 2004 blev forhøjet med 1.550 kr. per år for en mellemklassebil.

Ved en skatteprocent på 42 vil den foreslåede fastsættelse af den skattemæssige værdi af fri bil til 60.000 kr., jf. nedenfor, udløse en skatteudgift på 25.200 kr. per år. Til sammenligning vil omkostningerne til forrentning og afskrivning af egen bil med en anskaffelsespris på 175.000 kr. (mellemklassebil) ved en rente på 9 % og en 15-årig afskrivningsperiode udgøre ca. 27.500 kr. det første år. Dertil kommer omkostninger til brændstof, motorafgift, vedligeholdelse og

forsikring. For mange skatteydere vil det seledes fortsat vfre vfsentligt mere attraktivt, at fe en bil stillet til redighed af arbejdsgiveren frem for at investere i egen bil.

Beregningseksempler:

Byer med et vejareal pe over 75.000 kvadratmeter:

(Dette omfatter p.t. fxlgende byer: Qaqortoq, Narsaq, Nuuk, Sisimiut, Aasiaat og Ilulissat)

Vfrdien af fri bil sfttes til 60.000 kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 2.100 kr. (fxr 1.400 kr.)

Vfrdien af fri bil, jf. stk. 5 fxrste punktum (vfrkstedsbil m.m.) sfttes til $60.000/2 = 30.000$ kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 1.050 kr. (fxr 700 kr.)

Vfrdien af bil jf. stk. 5, andet punktum sfttes til $60.000/4 = 15.000$ kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 525 kr. (fxr 350 kr.)

Byer med et vejareal pe mellem 25.000 og 75.000 kvadratmeter:

(Dette omfatter p.t. fxlgende byer: Nanortalik, Ivittuut, Paamiut, Maniitsoq, Qasigiannguut, Qeqertarsuaq, Uummannaq, Upernavik og Tasiilaq)

Vfrdien af fri bil sfttes til 30.000 kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 1.050 kr. (fxr 700 kr.)

Vfrdien af fri bil, jf. stk. 5 fxrste punktum (vfrkstedsbil m.m.) sfttes til $30.000/2 = 15.000$ kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 525 kr. (fxr 350 kr.)

Vfrdien af bil jf. stk. 5, andet punktum sfttes til $30.000/4 = 7.500$ kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 262,50 kr. (fxr 187,25 kr.)

Byer med et vejareal pe under 25.000 kvadratmeter:

Dette omfatter p.t. fxlgende byer: Kangaatsiaq, Qaanaaq og Illoqqortoormiut)

Vfrdien af fri bil sfttes til 15.000 kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 525 kr. (fxr 350 kr.)

Vfrdien af fri bil, jf. stk. 5 fvrste punktum (vfrkstedsbil m.m.) sfttes til $15.000/2 = 7.500$ kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 262,50 kr. (fxr 187,25 kr.)

Vfrdien af bil jf. stk. 5, andet punktum sfttes til $15.000/4 = 3.750$ kr. hvilket svarer til en menedlig udgift for brugeren pe 131,25 kr. (fxr 87,50 kr.)

Udvalget kan pe baggrund af ovensteende konstatere, at den foresleede forhxjelse satserne for beskatning af fri bil ikke medfxrer en xkonomisk belastning af brugere af sedanne biler, der overstiger omkostningen ved at eje en privat bil.

I byer hvor vejarealet er under 75.000 kvadratmeter er beskatningen tilmed stadig ganske lempelig ner der henses til, at ejere af private biler i disse byer har samme omkostninger til benyttelse af bilen, som i byer med stxrre vejareal.

Udvalget skal endvidere bemfrke, at der ikke fndres pe, at biler der udelukkende benyttes i forbindelse med tilkaldevagter jf. lovens ' 19, stk. 8, ikke beskattes.

Udvalget bemfrker dog, at der stilles vidtgeende krav for at der er tale om en tilkaldevagt der berettiger til fritagelse for beskatning. Sfrligt formuleringerne i bemfrkningerne til stk. 8; *som udgangspunkt vfre pelagt at befinde sig i hjemmet efter den normale arbejdstid samt aflxnes sfrskilt for tilkaldevagten, uanset om man rent faktisk bliver tilkaldt eller ej* samt *Den ansatte skal i tilkaldevagtens redighedperiode vfre pelagt reelle begrfnsninger i privatlivet* me ses som ganske vidtgeende. Dette kan dog vfre nxdvendigt for at forhindre, at der oprettes tilkaldevagt-ordninger alene med det formel at undge beskatning.

Hertil skal Udvalget bemfrke, at de vidtgeende krav reelt vil forhindre den ansatte i f.eks. at foretage indkxb, hente bxn i daginstitutioner og lignende, uanset at det ikke foretages ved brug af tjenestekxretxjet. Dette kan forhindre eller vanskeliggxre enliges muligheder for at bestride et job, der omfatter tilkaldevagter.

Formuleringen i ' 19, stk. 8; *sefremt arbejdsgiveren skriftligt har pelagt den skattepligtige sedan kxrrel i forbindelse med tilkaldevagt* , samt ovenfor citerede udsnit af bemfrkningerne, giver umiddelbart det indtryk, at der til et sedant *pe* me formodes at vfre knyttet en tilsvarende hxjere aflxkning, der modsvarer den ulempe den ansatte udsfttes for ved en sedan tilkaldevagt. I praksis er dette dog ofte ikke tilffldet og problemstillingen *lxses* ved at arbejdsgiveren anfgger en mere lempelig fortolkning af loven, som tillader at den ansatte f.eks. foretager indkxb. Sedanne *pragmatiske fortolkninger* kan imidlertid ikke finde stxte i lovgivningen.

Udvalget finder det sfrdeles problematisk, hvis der generelt foreger omgeelse af loven i form af, at forskellige arbejdsgivere anfgger mere lempelige

fortolkninger af loven end der er juridisk belæg for. Samtidig finder Udvalget det problematisk, hvis der ikke fxres fornøden kontrol med ordningen fra myndighedernes side.

Udvalget skal derfor henstille til, at Naalakkersuisut undersøger om det er muligt, at ændre loven således, at tilkaldevagt-ordningen bliver praktisk anvendelig uden samtidig at åbne for, at der laves tilkaldevagt-ordninger udelukkende for at undgå beskatning. Det kunne f.eks. overvejes at tillade, at den ansatte benytter tjenestekortet til f.eks. indkøb og anden ikke tjenstlig brug , i forbindelse med tilkaldevagter, forudsat at det udelukkende er den ansatte der benytter kortet.

Skatte- og Afgiftsudvalgets indstilling

Et enigt Skatte- og Afgiftsudvalg indstiller på baggrund af ovenstående kommentarer og de faldne bemærkninger ved 1. behandlingen forslaget til vedtagelse.

Med disse bemærkninger skal Skatte- og Afgiftsudvalget overgive forslaget til Inatsisartut's 2. behandling

Niels Thomsen
Formand

Harald Bianco

Aqqaluaq Egede

Aleqa Hammond

Jens Imanuelsen